

פְּתִים תִּתְּבוּ וְנָתַתְּ אֶתְּכֶם לַיהוָה וְנָתַתְּ אֶתְּכֶם לַיהוָה וְנָתַתְּ אֶתְּכֶם לַיהוָה
אֶרְפָּא מְשׁוּבְתֵיכֶם כי הרי בכל יום ויום הכרוז מכריז ואומר 'עד מתי פתים
 תאהבו פתי' ועוד הוא מכריז 'שובו בנים שובבים' ועי"כ 'ארפא משובתיכם'. **וְלִית**
מָאן דִּירְפִין אִוְדְנִיה, **אִוְרִיתָא קָא מְכַרְזָא קְמִייהו**,
וְלִית מָאן דִּישְׁנַח אמנם אין מי שירכין את אוזנו בכדי לשמוע את הכרוז וכן
 התורה שהוא ז"א הנקרא תורה שבכתב הוא מכריז לפניהם ואין מי שישגיח בזה, ובכל זאת
 הכרוז מכריז בכדי שישמעו הנר"ץ שהם יכולים להתעורר ממנו (רמ"ק).

הפרקליטין של האדם תורה מצוות ומעשים טובים

תָּא חָזִי, בַּר נָשׁ אָזִיל בְּהַאי עֲלָמָא, וְהוּא חָשִׁיב דְּדִילִיה
הוּא תְּדִיר וְיִשְׁתְּאֵר בְּגִוִּיה לְדְרִי דְרִין בא וראה שהאדם
 הולך בזה העולם והוא חושב שהעולם הזה הוא שלו תמיד ושהוא ישאר בתוכו לדורי
 דורות, **עַד דְּאִיהוּ אָזִיל בְּעֲלָמָא, יְהִבִּין לִיה בְּקוּלְרָא, עַד**
דְּאִיהוּ יְתִיב, דִּינִין לִיה בְּקִינְפוֹן עִם שְׂאֵר בְּנֵי דִינָא
 ובעוד שהוא הולך בזה העולם אז נותנים אותו בקולר החולי והייסורים שבוה הוא ככול
 למיטתו ובעוד שהוא יושב וחושב על רפואת חולייו אז דנים אותו במושב הדיינים יחד עם
 שאר בני הדין שדנים אותם אז. **אִי אֲשְׁתַּכַּח לִיה סְנִיגוֹרָא, הָא**
אֲשְׁתְּזִיב מִן דִּינָא ואם ימצא לו סניגור אז הרי הוא ניצול מהדין ועי"כ הוא
 נרפא. **הָדָא הוּא דְכְּתִיב, אִם יֵשׁ עֲלָיו מְלָאךָ מְלִיץ**

אֶחָד מִנִּי אֵלֶיךָ לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנֹנוּ וַיֹּאמֶר וְגו' וזהו

מש"כ 'אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד יושרו אז ויחננו ויאמר אל המלאך

המליץ פדה אותו מרדת שחת' כי זה היושר הוא נחשב לגדול ורב וכריע את הכל (רו)

(מצודות). **מֵאֵן** (דף קכ"ז ע"ב) **הוּא סִינְיֹורָא** ומי הוא הסניגור. **אֵלֶיךָ**

עוֹבְדִין דְּכִשְׁרוֹן, דְּקַיִימֵי עֲלִיָּה דְּדָבָר נָשׁ בְּשַׁעֲתָא

דְּאֶעֱטְרִיד לֵיהּ אלא הם המעשים הטובים שהוא עשה שהם עומדים עליו בכדי

לעזורו בשעה שהוא נצרך להם.

בשעה שהאדון נמצא בחולי הוא נמצא בדין ומפרטים לפניו את כל מעשיו

ודיבוריו

וְאֵי לָא יִשְׁתַּבַּח עֲלֵיהּ סִינְיֹורָא, הָא אֶתְחַיֵּיב מִן דִּינָא

לְאִסְתַּלְקָא מִן עֲלָמָא ואם לא ימצא עליו סניגור אז הרי הוא יתחייב

בדין שבזה הוא יסתלק מהעולם. **בְּהָהִיא שַׁעֲתָא כִּד אִיהוּ שְׂכִיב**

אור הרשב"י

תשובה ומעשים טובים. ואפילו תשע מאות ותשעים ותשעה מלמדים עליו הובה, ואחד מלמד עליו זכות - ניצול, שנאמר אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת וכו'. רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר: אפילו תשע מאות ותשעים ותשעה באותו מלאך לחובה ואחד ליזכות - ניצול, שנאמר מליץ אחד מני אלף.

[רו] וכדאיתא בשבת דף לב עמוד א' תנו רבנן: מי שחלה ונטה למות אומרים לו: התודה, שכן כל המומתין מתודין. אדם יוצא לשוק - יהי דומה בעיניו כמי שנמסר לסרדיוט, חש בראשו - יהי דומה בעיניו כמי שנתנוהו בקולר, עלה למטה ונפל - יהי דומה בעיניו כמו שהעלוהו לגדרום לידון; שכל העולה לגדרום לידון, אם יש לו פרקליטין גדולים - ניצול, ואם לאו - אינו ניצול. ואלו הן פרקליטין של אדם -

הלימוד היומני

בְּקוֹלְרָא דְּמַלְכָּא ובאותה שעה שכאשר הוא שוכב בקולר המלך שהוא החולי שלו, **עַד דְּזָקִיף עֵינָיו, חָמָא דְּאַתְיִין לְגַבִּיהַ תְּרִין,** דְּכַתְּבִין קַמִּיהַ פֶּל מַה דְּעֵבִיד בְּהַאי עֲלֵמָא. וְכַל מַה דְּאַפִּיק מִן פּוּמָא, וְיַהִיב דִּינָא (נ"א חֲשַׁבְנָא) **עַל פֶּלָא וְכַתְּבִין**

קַמִּיהַ אז עד שהוא זוקף את עיניו הוא רואה שבאים אצלו שני מלאכים שכותבים לפניו את כל מה שהוא עשה בזה העולם וכל מה שהוא הוציא מפיו, כי אחד מימינו כותב את כל המעשים הטובים ואחד משמאלו כותב את כל המעשים הרעים והוא נותן דין וחשבון על הכל שאת כל זה אלו המלאכים כותבים לפניו. **הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב,** (עמוס ד) **כִּי הִנֵּה יוֹצֵר הָרִים וּבוֹרֵא רוּחַ וּמַגִּיד לְאָדָם מַה שִּׁיחֹ וְגו'.** והוא אודי עלייהו וזהו מש"כ בפסוק 'כי הנה יוצר הרים ובורא רוח ומגיד לאדם מה שיחיו' [רחח] כי אז מפרטים לפניו את כל דיבוריו ומעשיו והוא מודה עליהם.

כל הדברים והמעשים שעשה האדם בעולם כולם מזומנים להעיד עליו והוא צריך להודות על הכל

מַאי טַעְמָא ומה הטעם שהוא צריך להודות הרי הכל גלוי וידוע לפניו, **בְּגִין** דְּהָהוּא עוֹבְדָא דְּאִיהוּ עֵבִיד, **סְלִקָא וְקִימָא עֲלֵיהַ** לְאַסְתְּרָא בֵּיהַ אלא בגלל שאותו המעשה שעשה האדם זה המעשה עצמו עולה

אור הרשב"י

[רחח] וכדאיתא בחגיגה דף ה' עמוד ב' מאי מה איש לאשתו מגידים לו לאדם בשעת מיתה. שיחיו? – אמר רב: אפילו שיחה יתירה שבין

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

למעלה ומעיד לפני הקב"ה שזה פלוני עשה אותו, וְקִיַּיִמִין לְאַסְהָדָא עֲלֵיהּ, וּבְלָהוּ נְחָתִין וְאֶתְרְשִׁימוּ קַמֵּיהּ, וְקִיַּיִמי קַמֵּיהּ, וְלֹא מִתְעַבְרֵן מֵיְהִי, עַד שְׁעֵתָא דְאַתְדָן בְּהוּ בְּהָהוּא עֲלָמָא

כי אלו המעשים הם עומדים לפני הקב"ה עד יום מותו בכדי להעיד עליו ואז כולם יורדים עליו בעת מיתתו והם נרשמים לפניו ומצטיירים לפניו בצורה ממשית ואז כל המעשים עומדים לפניו בבת אחת ולא שזה בא זה הולך (רמ"ק). תָּא חֲזִי, כָּל אֵינוֹן מְלִין דְעָבִיד בְּר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא, כְּלָהוּ וְמִיַּיִן וְקִיַּיִמי לְאַסְהָדָא בֵּיהּ, וְלֹא אֶתְאָבִידוּ מֵיְהִי בֵּא וְרֵאָה שְׂכַל אֵלוּ הַדְּבָרִים שְׁעֵשָׂה הָאָדָם בּוֹזֵה הָעוֹלָם אִז כּוֹלָם מְזוּמָנִים וְעוֹמְדִים בְּכַדִּי לְהַעִיד עֲלֵיו [רט] וְהֵם לֹא נֹאבְדִים מִמֶּנּוּ כֻּלָּל.

בשעה שיוצא האדם לקב"ה שלושה כרוזים מכריזים לפניו

וּבְשַׁעֲתָא דְמִפְקִי לֵיהּ לְקַבְרָא, כְּלָהוּ מִתְעַתְדָן וְאִזְלִי קַמֵּיהּ וּבְשַׁעֲתָא שְׁמוּצָאִים אֹתוֹ לְקַבֵּר אִז כֹּל הַמַּעֲשִׂים מְזוּמָנִים וְהוֹלְכִים לִפְנֵיו. וְתִלְתַּת כְּרוּזֵי מְכָרֵי. חָד קַמֵּיהּ, וְחָד מִיְמֵינֵיהּ, וְחָד מִשְׁמָאלֵיהּ וּשְׁלוֹשָׁה כְרוּזִים מְכָרִיזִים לִפְנֵיו כְרוּז אֶחָד נִמְצָא מִלְּפָנָיו וְכְרוּז שְׁנַי

אור הרשב"י

עידיהם ויצדקו - אלו ישראל, ישמעו ויאמרו
אמת - אלו עובדי כוכבים.

[רט] כדאיתא בעבודה זרה דף ב' עמוד א'
דאמר ריב"ל: כל מצות שישראל עושין בעולם
הזה, באות ומעידות להם לעוה"ב, שנאמר: יתנו

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000